

*Opazuješ moje potovanje in
moje počivanje, z vsemi mojimi
potmi si seznanjen.*

Ps 139,3

Vsebina

- Uvod
- **Osrednja tema:** *Počitnice - poskus bega pred vsakdanjostjo?*
- **Utrinek:** *Doma*
- **Medsebojni odnosi:** Odnos do starejših ljudi
- **Kronološki pregled delovanja v šolskem letu 2006/2007**
- **Odmevi:** **2. posvet skupine SRCE**
Zaključek leta pri sv. Primožu
- **Aktualno:** **Hoja, najbolj zdrava oblika gibanja**
- Koledar prireditev v juliju in avgustu
 - Vabilo na vodeni ogled razstave ŽIVA BESEDA
 - Vabilo na pohod po pešpoti E7

Uvod

Uspešno smo prebrodili že 4. leto delovanja. Kakor vsako leto se lahko pohvalimo z organizacijo vrste dejavnosti: srečanj z znanimi gosti, duhovnih vaj, delavnic za otroke in starše, romanja, izletov v naravo, izdaj glasila in seveda izvedbe 2. posveta skupine SRCE. Posebno velik uspeh je članstvo p. Viliija Lovšeta v škofijskem odboru za družino in imenovanje za vodjo odbora za družine v posebnih okoliščinah. Tako smo dobili mesto v Cerkvi, storjen je bil velik korak naprej v prizadevanju za celovitejšo duhovno oskrbo razvezanih. To pa je bil tudi eden od ciljev ob ustanovitvi skupine. Zavedamo se, da nas čaka še veliko dela, da se to pravzaprav šele začneja. Zato vas kakor vedno vabim k sodelovanju, saj bomo le tako lahko še naprej delovali in s svojim prizadevanjem pomagali mnogim, ki v novih okoliščinah potrebujejo oporo in razumevanje.

Tudi v vročih počitniških dneh mislimo na vas, zato smo pripravili še eno številko glasila, v kateri boste med drugim našli nekaj vabil za dejavno preživljanje prostega časa. Želim vam prijetne počitnice, v katerih bi vsi našli čas za poglobitev prijateljstva z bližnjimi in si nabrali novih moči za delo v prihodnjem šolskem letu.

Helena

POČITNICE:

ČAS ZA PRIJATELJSTVO

*Počitnice!
Vzamemo si čas,
da potujemo,
da si ogledujemo stare gradove in cerkve,
da se sončimo po toplih obalah,
da obilno in dobro jemo,
čas za fotografije in spominke.*

*Počitnice!
Vzemimo si čas za prijateljstvo,
čas,
da bi ga mirno prebili
ob nekem človeku,
da bi delali družbo komu,
ki je čisto sam sredi prenatlačnega
letoviškega kraja.
Čas,
da bi bili hvaležni za življenje.
Čas,
da bi se veselili čudes narave
in z njo sklenili prijateljstvo.*

Phil Bosmans

V poletnih mesecih ob vsakem koncu tedna prometna policija obvešča o več kilometrov dolgih kolonah vozil. Zdi se, kakor da bi vsi hoteli pobegniti iz sive vsakdanjosti in si odpočiti v sredozemskih ali drugih eksotičnih krajih.

Po čem hrepeni množica, ki se vsako leto odpravi na pot? Ali si res želi le opomoči od neprestanega garanja in sive vsakdanjosti? Ali res zgolj beži pred mrazom in si želi toplega sonca? Ali si res želi samo drugačno počutje, kakor ga ima vsak dan?

Želje, ki nas ženejo, da potujemo, so veliko globlje. Ernst Bloch govori o užitku potovanja, ki človeka drži pri življenju in ga nenehoma spodbuja: „Užitek potovanja pomaga ohranjati in oživljati človekovo željo.“ To dokazujejo tudi velike epopeje človeške zgodovine. Spomnimo se Jazona in Odiseja, ki sta del naše kulture. Tudi romantizem je bil gnan od želje po oddaljenem cilju, od želje po potovanju in tavanju. Izražajo jo pesmi in romani.

Po TV in računalniku danes stopa v naš dom celoten planet. Smo v času masivnega turizma in na zemlji skoraj ni več nedosegljivih kotičkov. Še naša želja se je preselila. Nešteti turisti potujejo v tipično turistične kraje, kjer se srečajo z lastnim svetom: pivom, jedačo in ugodnostmi, ki jih imajo doma. Celotni TV-programi gledajo iste, v svojem jeziku. Tudi če potujejo zelo daleč, so še vedno nesposobni pristopiti k tujcu, drugačnemu in neznanemu – ne iščejo nekaj nepoznanega, tujega, ampak nekaj znanega in domačega. Celotni pri tako imenovanih „pustolovskih počitnicah“ v eksotičnih deželah. Vse se omeji na simulacijo.

Kljub temu pa mnoge turiste še vedno žene na pot nostalgija po oddaljenosti. V tem čutijo nekaj romantičnega. Doživljajo lakoto po novem in nepoznanem. Slutijo, da bi v nepoznani deželi v njihovo življenje lahko vdrlo nekaj novega, da bi tako zaznali sebe na novo in drugače. Gre za željo po begu iz vsakdanjega in navajenega. Željo, da bi se spremenili v novo telo, željo po širini in novih možnostih.

Kaj storimo, ko hotel ne daje, kar je bilo obljubljeno v reklami? Ker počitnice ne zadovoljijo naše želje po doseganju novega življenjskega občutja, se odzovemo na dva načina: vrnemo se v vsakdanje življenje popolnoma razočarani in besni. Nismo si odpočili, poskus, da bi pobegnili od enoličnega in žalostnega vsakdana se je izjalovil. Brez veselja vlečemo naprej svoj vsakdanji življenjski križ, ki nam ubija pogum. Drugi način: poskušamo znancem opisati svoje počitnice z najmočnejšimi in najvidnejšimi barvami. Prijateljem kažemo slike in videoposnetke, da bi nas občudovali in nam zavidali, kaj vse smo si upali in kam smo se podali. Povprečnost svojih počitnic moramo zakriti, zato opisujemo vsak trenutek kot nekaj posebnega in izrednega. Svojim poslušalcem poskušamo pokazati navdušenje, ki ga v resnici nismo doživeli. Res je, da nam vedno ne uspe.

Če pa hočemo in se odločimo, obstaja tudi tretji način: glavno romanje našega življenja je nazaj v srce, kjer je že vse in kjer se naša skrivnost razpre v bližino in gotovost. V srcu smo že na varnem, smo že v Njem in na cilju. V sogovorništvu z Njim se naše srce odpočije in spet usposobi za soustvarjanje. Glavne počitnice, okrevanje in toplice za našega duha, dušo in telo se dogajajo takrat, ko v sebi spet dopustimo Božje čutenje do nas osebno ter do vseh in vsega, kar nas obdaja. Zato vas srčno povabim, da po tem, ko ste se telesno sprostiti in odpočili, omogočite še svojemu duhu, da si odpočije v objemu Stvarnika. To je najlažje izvedljivo na duhovnih vajah v tišini, na skupnem romanju. Tudi izlet v hribe in naravo ter dolgotrajna hoja nam pri tem lahko pomagata. Ko se spet ozremo vase in tam odkrijemo Studenec, ki teče v večno življenje, se naš pogled očisti. Stvarnost, v kateri smo se morda čez leto utapljali, spet ugledamo s pravega zornega kota. Stvari dobijo svoje pravo mesto. Cilj v nas zaživi s svojo pravo in kristalno močjo: Božji sinovi in hčere smo.

Poskusite. Pustite se povabiti v skrito kamrico, kjer je več, kakor si lahko zamišljamo.

Utrinek:

Doma

Zgodba iz zbirke Boža Rustje: Drobne zgodbe za dušo

V Krakovu na Poljskem je živel rabin, ki mu je bilo ime Izak. Trikrat se mu je sanjalo, da leži pod nekim mostom v Pragi zaklad. Potem ko se mu je tretjič enako sanjalo, se je odpravil v oddaljeno Prago. Ko je našel most, ga je poveljnik stražarjev vprašal, po kaj je prišel. Izak mu je povedal svoje sanje. Poveljnik straže mu je odvrnil: »Če bi jaz verjel sanjam, bi že pred leti šel v Krakov. Kajti sanjal sem, da je pod štedilnikom nekega Juda, ki mu je ime Izak, zakopan zaklad.« Ko je rabin to slišal, se je nemudoma odpravil peš domov in izkopal zaklad izpod svojega štedilnika.

*

*

*

Zakladov ne iščimo drugod, imamo jih doma. Ne sanjarimo, kaj bi naredili, ko bi živeli pred sto leti in če bi bili bogati, izobraženi. Živimo tam, kjer smo, in delajmo s tem, kar imamo.

Dva človeka sta kopala vodnjak. Ker nista takoj našla vode, je eden obupal in začel kopati na drugem mestu. Tudi tam ni našel vode. Šel je do prvega in se mu posmehoval, ker še vedno vztraja na istem mestu, on pa se je odpravil že na tretji kraj in se lotil kopanja. Pa tudi tam ni prišel do vode. Enako na četrtem in petem kraju. Vrnil se je na prvi kraj in videl, da je njegov tovariš že zgradil vodnjak, iz katerega je zajemal vodo.

Medsebojni odnosi:

NAJPOGOSTEJŠI, NAPAČNI POGLEDI NA STAREJŠE LJUDI

Pripravil: Janez Platiše

V našem družbenem okolju so še vedno zelo živi stereotipi (gledanje po starem) o starosti. Na mnoga vprašanja sprejemamo že vnaprej pripravljene odgovore. Zadovoljimo se s tem, kaj mislijo, ker je to manj naporno.

Ravno zato, da bi prišli do verodostojnejših podatkov so na Oddelku za pedagogiko in andragogiko Filozofske fakultete v Ljubljani raziskovali socialni stereotip o starejših. Raziskava je pokazala, da je v slovenskem kulturno-socialnem okolju zelo idealen stereotip o tem, kakšne lastnosti naj bi imeli starejši ljudje. Bili naj bi: ljubeznivo-plašni, sitni, potrti, preudarni, molčeči. Poleg teh čustvenih stanj jim pripisujemo tudi naslednje vedenje: pretežno mirujejo, sedijo, poležujejo ali potujejo. **Nikakor jih ne vidimo v družbeno dejavni vlogi.**

Ob tem se odpira vprašanje, ali res starejši človek biološko ne mora biti vesel. Kaj se pravzaprav dogaja? Ali ni to morda del socialne igre, ker mu ne dovolimo, da bi bil vesel in razigran.

Prav tako se nam postavi vprašanje, ali starejši objektivno res niso sposobni biti prodorni, glede na svoje bogate delovne in življenjske izkušnje. Ali niso morda taki zato, ker smo jih socialno izločili iz ustvarjalnega dela življenj.

Raziskava je tudi pokazala, da starejšim pripisujemo negativna čustva, pomanjkanje sposobnosti, pozabljivost, negotovost, pasivnost, nedejavnost. Če se obnašajo drugače, se nam zdijo neprimerni in, če se kdo ne ravna po teh splošnih pogledih, mu grozi, da bo postal v očeh ljudi motena osebnost ali bodo gledali nanj kot na neprilagodljivo osebo.

Aktivnega življenja ljudje s starejšim ne povezujejo.

Skladno s predstavo, razpoloženi in oblikami vedenja pripisujemo v našem socialnem okolju starejšim temne barve. Prevladuje siva. Živahne barve, kakršni sta rumena in rdeča, skoraj nista omenjeni. Prav zato se

Prostovoljne prispevke lahko nakažete na transakcijski račun Rezidence sv. Jožefa, št. 02014-0253671357, s pripisom: za skupino SRCE (darovi za Duhovno središče, Nova Ljubljanska banka, d. d., podružnica Moste)

nam zdijo starejši iz razvitega sveta, npr. Amerike, nenavadni in smešni, ker je njihovo vedenje že drugačno, tudi njihove barve so drugačne, živahnejše in bolj razprte.

S takimi predstavami okolje pritiska na upokoјence, tako pa hitro vpliva in oblikuje njihovo vedenje in počutje. Starejša oseba se pod vplivom zunanjih pritiskov lahko zelo hitro vda, zlasti če ni imela že prej izdelane lastne identifikacije, razvitega ega (jaza) in dovolj samozavesti. Ozrmo se malo naokoli in ugotovili bomo, da to pretežno drži.

KRONOLOŠKI PREGLED DELOVANJA SKUPINE SRCE V LETU 2006/2007

Pripravili: Vilma Moderc in Helena Reščič

JULIJ, AVGUST 2006

Tudi tokrat sta bili obe neformalni poletni srečanja 24. julija in 29. avgusta 2006 dobro obiskani, že drugič pa je bil organiziran 2. poletni Srčkov pohod po evropski pešpoti 27.-30. julija 2007 - vodila ga je Marjana Kos, tokrat iz Radelj ob Dravi do Motnika; 5 udeležencev je vztrajalo vso pot, šest pa le del. P. Vili Lovše se nam je s s. Judito Mihelčič pridružil na delu poti in v Mozirju daroval sveto mašo, da nam je vlila dodatnih moči na dokaj naporni poti v vročih dneh.

SEPTEMBER 2006

V ta mesec smo stopili z nepozabnim romanjem na Svete Višarje v soboto, 9. septembra. Organizirala sta ga Vilma Moderc in Tomaž Rozman, duhovno vodstvo je prevzel p. Vili Lovše, strokovno pa dr. Peter Vencelj. Kar 35 udeležencev je uživalo v prečudovitem, duhovno in kulturno bogatem dnevju in porodila se je ideja, da bi romanje v katero od Marijinih svetišč postalo tradicionalno.

21. septembra smo na sestanku odbora oblikovali program dela, pregledali možnosti njegove porazdelitve med člane in sklenili, da se odbor razširi z nekaj novimi člani: poleg p. Viljema Lovšeta, p. Silva Šinkovca, s. Martine Radež, s. Judite Mihelčič, Vilme Moderc in Helene Reščič, so v tako v odboru še: Božena Opara, Cvetka Videnič in Helena Škrlep. Pregledali smo opravljeno delo, obravnavali anketne liste in predstavili načrte za novo šolsko leto.

Na prvem srečanju 25. septembra 2006, ki ga je vodil p. Vili Lovše, smo v skupinicah drug drugemu zaupali odgovore na vprašanja: »Kaj mi ostaja od počitnic?«, »Kaj se me je v lanskem šolskem letu dotaknilo na srečanjih skupine?« in »Kaj je moja želja oziroma kakšen cilj si bom zadal v tem šolskem letu?«. Priključilo se je kar nekaj novih članov, zato smo srečanje izkoristili tudi za medsebojno spoznavanje.

Izšla je 15. številka glasila SRCE, ki je postala obogatena z novo rubriko povzetkov predavanj, da se lahko informirajo tisti, ki na srečanja iz kakršnih koli razlogov ne morejo. V četrtem letu delovanja skupine je za osrednjo temo glasila, ki je bila vezana na postavljanje ciljev, poskrbel p. Vili Lovše in je bila v nadaljevanju objavljena v vseh letošnjih številkah.

OKTOBER 2006

Gost na oktobrskem srečanju (23. oktobra 2006) je bil Marjan Žveglič. Spregovoril nam je o čustvenem izsiljevanju.

5. oktobra smo se predstavili na dnevu odprtih vrat v Duhovnem središču sv. Jožefa. V ta namen smo pripravili zgibanko in predstavitev skupine s kronološkim prikazom delovanja v prvih treh letih.

V soboto, 7. 10., smo se podali na planinski izlet na Rajske livade nad Gozdom - Martuljkom.

Že teden dni pozneje, 15. 10. 2007, smo pripravili kostanjev piknik, za katerega je poskrbel Tomaž Rozman. Otroci in starši smo preživeli prijetno popoldne ob lupljenju pečenih kostanjev.

Prelepi jesenski dnevi so nas ob koncu oktobra spet zvabili v naravo: tokrat smo nadaljevali potepanje po evropski pešpoti od Moravč do Grosupljega pod vodstvom Marjane Kos. Nenavadno toplo vreme nam je postreglo s sadeži, ki jih v tem letnem času ne bi pričakovali - z jagodami.

NOVEMBER 2006

Prostovoljne prispevke lahko nakažete na transakcijski račun Rezidence sv. Jožefa, št. 02014-0253671357, s pripisom: za skupino SRCE (darovi za Duhovno središče, Nova Ljubljanska banka, d. d., podružnica Moste)

Novembrsko srečanje je bilo posvečeno pogovoru o **finančni samostojnosti**. Prevod knjige Suzie Orman *Devet korakov do finančne svobode* je predstavila gostja **Martina Majerle**.

Tik pred začetkom adventa je izšla **16. številka glasila SRCE**.

DECEMBER 2007

2. decembra, tik pred adventom, smo pod streho sester uršulink pod vodstvom s. Judite Mihelčič izvedli **adventno delavnico**, na kateri smo se lotili izdelovanja unikatnih adventnih venčkov. Na koncu pa smo nekaj časa posvetili tudi naši notranjosti.

Duhovna obnova sredi decembra je bila idealna priprava na božič. Tudi vodenje v domu duhovnih vaj pri sestrah Sv. križa v Mali Loki pri Dragomlju je prevzela s. Judita Mihelčič.

Decembrsko srečanje je bilo namenjeno pripravi na božič. S. Judita Mihelčič, ki ga je vodila, je razdelila med udeležence jaslične figure in liste z začetnimi stavki molitve. Ob glasbi smo se vživljali v svojo figurico in dokončevali že začete stavke molitve. Ob zaključku smo drug drugemu povedali, kar nas je najbolj nagovorilo, in tako drug drugemu svojevrstno posredovali božično sporočilo.

Že tradicionalno, čeprav letos v precej manjšem številu, smo se zbrali pri cerkvi v Kosezah in se **z baklami peš podali na silvestrsko bedenje** k Sv. Jožefu na Poljane. Skupaj s tistimi, ki so prišli z avti, smo se pridružili zbranim v Marijini kapeli ter ob vodeni meditaciji in obhajanju sv. maše zakorakali v novo leto.

JANUAR 2007

Nenavadno topla zima je pripomogla k velikemu številu izletov v naravo. Tako nas je Nevio Santin sredi januarja popeljal **po Kraškem robu od Socerba do Hrastovelj**. Po izjemnem doživetju v naravi nas je ob koncu pogostil z mineštro in obljubil, da bo še kdaj prevzel vodenje izleta.

Tema **januarskega srečanja** se je nanašala na **nenasilno sporazumevanje**. Zaradi zadržanosti predavateljice je o tem spregovoril **p. Viljem Lovše**.

Konec januarja je izšla **17. številka glasila SRCE**.

FEBRUAR 2007

Septembrsko romanje nas je tako prevzelo, da smo se že takrat odločili organizirati zimski **smučarsko-pohodni izlet na Sv. Višarje**. Na pustno soboto, 17. februarja, smo skupaj z otroki uživali v prečudovitem vremenu in odličnih snežnih razmerah za smuko in za hojo.

Gost **februarskega srečanja** je bil **dr. Jože Ramovš**, ki je spregovoril o medosebnih in medgeneracijskih odnosih. Poudaril je zlato pravilo za lepo sožitje in osebni razvoj, in sicer da naj bi vsak človek v vsakem obdobju svojega življenja poskrbel, da je intenzivno osebno povezan vsaj z enim pozitivno usmerjenim človekom iz vsake generacije. Nakazal je še dve živi nalogi, za kateri naj bi si prizadeval sleherni izmed nas: stik otroka s starši ločenega zakonca ter prostovoljstvo ločenih staršev in njihovih otrok (način, kako preseči tragiko, da življenje ne teče v prazno, in pot osebne komunikacije).

MAREC 2007

Marčevsko srečanje je bilo posvečeno pripravi na veliko noč, zato je bila po sv. maši in spokornem bogoslužju v kapeli možnost spovedi in osebnega pogovora s p. Vilijem Lovšetom.

14. marca smo na **sestanku odbora** skupine SRCE preverili sledenje programu, pregledali finančno stanje in sprejeli odločitev o organizaciji 2. posveta naše skupine z naslovom POT SRCA, na katerem bi predstavili zaključne naloge šole za animatorje in preverili nadaljnjo pot naše skupine.

31. marca smo izvedli **cvetnonedeljsko delavnico**. Spet smo gostovali pri sestrah uršulinkah, delavnico in duhovni pogovor pa je tudi tokrat vodila s. Judita Mihelčič.

K pripravi na veliko noč je prispevala tudi **18. številka glasila SRCE**, v kateri smo lahko prebrali, kaj vse nam bo ponujeno v bližajočih se prazničnih dneh.

APRIL 2007

Od **13.-15. aprila** je 15 udeležencev pod vodstvom p. Viliija Lovšeta v samostanu sester uršulink pri Sv. Duhu pri Škofji Loki poglobljalo svojo vero na duhovnih vajah pod naslovom TVOJA BESEDA MI JE V RADOST IN VESELJE SRCA (Jer 15,16).

23. aprila je srečanje vodila Vilma Moderc. Ponovno je spregovorila o čustvenem izsiljevanju, saj se je ta tema večini članov zdela izjemno zanimiva.

Prostovoljne prispevke lahko nakažete na transakcijski račun Rezidence sv. Jožefa, št. 02014-0253671357, s pripisom: za skupino SRCE (darovi za Duhovno središče, Nova Ljubljanska banka, d. d., podružnica Moste)

27. aprila smo gostovali pri sestrah uršulinkah v Ljubljani na slašičarski delavnici. Udeležence in udeleženec so napekli ogromno dobrot in jih večji del podarili brezdomcem. Nekaj jih je vsak odnesel tudi domov, deležni pa so jih bili tudi pohodniki po evropski pešpoti E6, ki so od 30. aprila do 2. maja premerili razdaljo od Motovuna do Hrastovelj.

MAJ 2007

Organizacijo majskega izleta je prevzela Marjana Kos in nas **13. maja** popeljala po Krpanovi poti. Izlet smo končali s piknikom, ki ga je pripravil neutrudni Tomaž Rozman ob pomoči letos najzvestejšega udeleženca izletov, Toneta Debeljaka.

Prav gotovo je bil najpomembnejši dogodek letošnjega šolskega leta posvet z naslovom POT SRCA. V soboto, 26. maja, smo se sicer ob skromni udeležbi vabljenih duhovnikov in redovnic zbrali v Arrupejevi dvorani Duhovnega središča sv. Jožefa in prisluhnili izjemno kakovostnim predstavitev zaključnih nalog šole za animatorje, ki je bila organizirana leto poprej. Če je prvi posvet zaznamovalo iskanje možnosti za vključevanje razvezanih v Cerkev, je ta posvet prinesel popolnoma izdelane programe, ki so lahko osnova za širjenje skupin SRCE na dekanijski ravni, kar je bil tudi naš cilj.

Tik pred posvetom je izšla 19. številka glasila SRCE.

Zadnji ponedeljek v maju smo na srečanju gostili dr. Darjo Škraba Krmelj. Spregovorila nam je o partnerstvu, ki mine, in starševstvu, ki ostane tudi po razvezi. Veliko vprašanj in nedokončanih dilem je privedlo do zaključka, da je tema dovolj zanimiva za dodatno obravnavo.

JUNIJ 2007

V začetku junija je škof Glavan povabil predstavnike skupine SRCE na sestanek škofijskega odbora za družino v Celje. Udeležil se ga je p. Viljem Lovše in predstavil pripravljene programe skupine; pogovarjal se je z duhovniki o možnosti ustanovitve skupin v nekaterih župnijah (na Otočcu, v Mozirju, Kranju ...). Imenovan je bil za vodjo odbora za družine v posebnih okoliščinah, kar je velik korak naprej v našem prizadevanju za skrb za razvezane v Cerkvi.

Šolsko leto smo 17. junija zaključili s pohodom k Sv. Primožu nad Kamnikom, kjer sta mašo darovala patra Silvo Šinkovec in Vili Lovše. Pridružila se nam je tudi s. Judita. Udeležba je bila dobra (več kakor 30 staršev in otrok). Po sveti maši smo posedeli še ob skupnem kosilu, ki smo ga pripravili v bližnji mežnariji.

Zadnje srečanje v tem šolskem letu je bilo zaradi praznika že 18. junija. Poleg pregleda dela so udeleženci prejeli vprašalnike, ki bodo osnova za oblikovanje programa v prihodnjem letu.

OVREDNOTENJE DELA V ČETRTEM LETU DELOVANJA SKUPINE SRCE (šolsko leto 2006/2007)

Pred vstopom v četrto leto delovanja skupine SRCE smo se 21. septembra 2005 v Duhovnem središču sv. Jožefa srečali p. Silvo Šinkovec, s. Martina Radež, Vilma Moderc in Helena Reščič. Poleg razglabljanja o prejšnjem letu smo načrtali smernice za prihajajoče šolsko leto in sprejeli predlog o razširitvi članstva odbora.

K medsebojnemu spoznavanju, zaupanju in graditvi odnosov znotraj skupine so poleg zanimivih in koristnih vsebin mesečnih srečanj pripomogli planinski izleti in kar tri delavnice, ki naj bi povezovala in v skupnem delu združevala starše in otroke.

P. Vili Lovše je vodil duhovne vaje v aprilu 2007, s. Judita Mihelčič pa duhovno obnovo v decembru 2006. Presenetljivo je bila v tem letu boljša udeležba v pomladanskem terminu.

P. Vili Lovše je z novim letom postal član škofijskega odbora za družino, v juniju pa še vodja odbora za družine v posebnih okoliščinah.

Oba patra in sestri Martina Radež in Judita Mihelčič so bili večkrat naprošeni, da izrazijo svoje stališče glede razvezanih na dekanijskih srečanjih in misijonih ali v različnih medijih.

Kot dvomesečnik je izhajalo glasilo skupine SRCE, ki se je s tem šolskim letom razširilo z rubriko o povzetkih tem mesečnih srečanj. Zanimivosti spremlja in nas seznanja z vsemi potrebnimi informacijami in novostmi urednica Helena Reščič.

V oddaji *Obzorja duha* na prvem programu TV Slovenija sta v nedeljo, 11. marca, sodelovali Marija Cigoj in Vilma Moderc. Spregovorili sta o tem, koga vse združuje skupina SRCE, kakšno mesto in vlogo ima znotraj

Prostovoljne prispevke lahko nakažete na transakcijski račun Rezidence sv. Jožefa, št. 02014-0253671357, s pripisom: za skupino SRCE (darovi za Duhovno središče, Nova Ljubljanska banka, d. d., podružnica Moste)

Cerkve in katere spremljajoče dejavnosti ponuja svojim članom poleg rednih mesečnih srečanj. V osebnem pričevanju pa sta se dotaknili tudi svoje življenjske zgodbe.

Najpomembnejši korak v tem letu je bil zagotovo organizacija in izvedba *2. posveta skupine SRCE*. Kljub slabi udeležbi je bilo opaziti velik premik k prepoznavnosti in mestu skupine v okviru Cerkve. Na posvetu sta bili predstavljeni zaključni nalogi lanskega prvega tečaja za animatorje skupin SRCE: Mitja Srečko Rutar - Moški na duhovni poti in Oli V. Markelj - Ljubezen v času krize z mislijo na razporoko. V zvezi s programi za razvezane so bile predstavljene naloge: Program duhovno sprostitvenega vikenda skupine Srce (Božena Opara), 13-tedenski seminar - zdravljenje z Božjo besedo (Vilma Moderc) in Duhovni vikend za otroke razvezanih staršev (s. Martina Radež in Davorina Petrinja). O širitvi in vključevanju skupin Srce v Cerkvi pa so spregovorili: s. Meta Potočnik - Tečaj osebne in duhovne rasti za žene, p. Viljem Lovše - Duhovno vodstvo razvezanih in Helena Reščič - Ustanovitev samopomočnih skupin razvezanih in ločenih ter primerjava z modelom NACS. Vse zbrane je uvodoma in za zaključek nagovoril p. Silvo Šinkovec.

Odmevi: 2. POSVET SKUPINE SRCE: POT SRCA
Pripravila: Bernarda Rifel

Po napornem (vsaj za nekatere) in z mnogočim zapolnjenim junijem pisati o posvetu skupine SRCE ... Danes je zadnji dan rožnika, posvet pa je potekal pred dobrim mesecem. Pomaga, če ti Helena posodi zgoščenko z nekaterimi teoretičnimi in praktično izraženimi izhodišči. Spomniš se bogastva misli ali, kakor je dejala udeleženka, »razcvetene rožice, potrditve, da Božji Duh deluje in semena spreminja v življenje«.

26. maja 2007 je v DSJ v Ljubljani potekal 2. posvet skupine SRCE z naslovom POT SRCA. Cilj je bil oblikovati stališča glede nadaljnjega delovanja skupin/-e in opredeliti delovanje razvezanih kot pomembnega dela cerkvenega občestva.

Uvodni nagovor je pripravil p. Silvo Šinkovec, zvrstilo pa se je še nekaj predavanj članov skupine in drugih. S svojimi razmišljanji so nas prebujali, poučevali in bogatili Srečko Rutar, Oli V. Markelj, Vilma Moderc, Božena Opara, Davorina Petrinja (v sodelovanju s s. Martino Radež), s. Meta Potočnik, p. Viljem Lovše in Helena Reščič. Teme bi lahko razdelili v tri sklope.

Duhovna pot razvezanih

- Srečko se je lotil teme Moški na duhovni poti po istoimenski knjigi in opisoval različne faze razvoja - od vzpenjanja in spuščanja do modrosti in srečevanja z bolečino, govoril je o duhovni inteligenci. Zanimiva tema, sploh, če se bo kdo od duhovnikov lotil dela z moškimi.
- Oli je pripravila temo, dišečo po Visoki pesmi. O ljubezni. Spominja na lépo, a je naslov precej realističen. Ljubezen v času krize z mislijo na razporoko. Omenja mediacijo, pripravljenost za dialog. Odpreti se Njegovi ljubezni, da bi se odprli ljubezni do drugih. Zakonca se morata od prvega dne vsak dan znova poročiti. Biti drug drugemu dar in ne lastnina. Mislim, da bi marsikdo podčrtal zadnjo poved.

2. kateri programi bi lahko podpirali razvezane?

- Zdravljenje z Božjo besedo - Vilma Moderc je obiskovala tečaj za animatorje skupine. Za zaključno nalogo je prevedla vsebino 13-tedenskega seminarja Zdravljenje z Božjo besedo. V uvodu je omenila čas nam vsem dobro znane krize, ločevanja, in nemoči, ko je treba preživeti. V veliko pomoč je lahko Božja beseda, ki situacije prikaže v novi luči. Predlagani seminar je lahko pot do Boga skozi zdravljenje. Namenjen je vsakomur, ki se je srečal z zakonskim brodolomom in si začenja postavljati nove cilje. Vsak teden vsebuje pet dnevnih biblijskih študij. Prvi teden je namenjen ukvarjanju s psalmi, ki so tolažba trpečih ljudi. Teme se razvijajo od vprašanj, kaj se dogaja z menoj, srečanja z lastno jezo, depresijo, novimi razmerji, sv. pismom, finančnim preživetjem, spolnostjo in odpuščanjem do zbližanja z Bogom. Seminar bi lahko potekal od adventa do binkošti, za manjšo skupino. Srečevali bi se na 14 dni po dve šolski uri z duhovnim voditeljem in spremljevalci.

Prostovoljne prispevke lahko nakažete na transakcijski račun Rezidence sv. Jožefa, št. 02014-0253671357, s pripisom: za skupino SRCE (darovi za Duhovno središče, Nova Ljubljanska banka, d. d., podružnica Moste)

- Božena Opara je pripravila načrt duhovno-sposilitvenega konca tedna za člane skupine in družine s ciljem, da bi zaupali, da nas ima Bog rad take, kakršni smo. Z izbranimi dejavnostmi utrjevati samopodobo, zaznavanje narave kot Božjega daru. Božena je natančno pripravila program in načrt dejavnosti. Tak vikend bi zagotovo prispeval k navezovanju pristnejših stikov med člani in k ponovnemu vrednotenju življenjskega poslanstva.
- S. Martina Radež in Davorina Petrinja sta pripravili program konca tedna za otroke, ki bi slednje ozdravljali bolečine, ki jo je povzročila ločitev.

3. Širitev in vključevanje skupin/-e Srce v Cerkev

- S. Meta Potočnik je predstavila možnost tečaja osebne in duhovne rasti za žene pri Sv. Duhu v Škofji Loki.
- P. dr. Viljem Lovše je govoril o duhovnem vodstvu razvezanih, o možnostih izvedbe načrtovanega seminarja zdravljenja z Božjo besedo.
- Helena Reščič je pripravila obsežno nalogo in predstavitev samopomočnih skupin razvezanih in primerjavo z modelom NACS. Dotika se potrebe po raziskavi in ugotovitvi dejanskega stanja. Kakšna je komunikacija z duhovniki? Ali imajo verniki posluš za razporečene? Za duhovno oskrbo razvezanih je potrebna toplina, stalna prisotnost duhovnika ali redovnice, ponudba konkretne pomoči, potrpežljivost ob žalovanju, rahločutnost pri izjavah. Pri nekaterih razvezanih se zaradi ranjenosti, občutka krivde, nesprejemanja okolice pojavi občutek, da v Cerkev več ne sodijo. Čemu bi hodili po nauke o nerazvezljivosti zakona in povečevanju nečesa, kar je bilo še pred nedavnim sveto, a je zdaj izgubljeno?
Če pa od duhovnika sliši, da so mu vrata Cerkve odprta enako kakor prej, da obstaja skupina enako preizkušanih, lahko poleg tolažbe najde to, po čemer hrepeni. Postavlja se vprašanje, ali izkušnje in znanje razširiti po dekanijah in nastopiti enotno. Morda kot društvo?

V diskusiji po predavanjih je bilo slišati potrebe po izvedbi bibličnega programa, po delu v manjših skupinah, po ustanovitvi skupine na Dolenjskem, po programih za delo z moškimi, po vzgoji animatorjev, o potrebnosti duhovnih koncev tedna, po ustanovitvi društva ...

Na koncu smo imeli vtis, da je v vsem povedanem veliko bogastva, idej, načrtov, pozitivne naravnosti. Kdaj in kako se bodo semena prebudila v življenje?

Odmevi:

Pohod srčkov k Sv. Primožu

Pripravila: Cvetka Videnič

V nedeljo, 17. junija 2007, smo se člani skupine Srce odpravili na izlet k Sv. Primožu nad Kamnikom. Večina se nas je zbrala pri cerkvi sv. Jožefa v Ljubljani, drugi so se nam pridružili na izhodišču v Stahovici. Najprej malo pozdravljanja in spoznavanja, kajti nekaj udeležencev je bilo z nami prvič, tudi otroci, ki so bili res pravi "srčki".

Okrog desetih smo krenili na pot in po eni uri počasne hoje nas je pričakal Tomaž z našo prtljago v avtu. Naprej jo je bilo treba nesti, kar ni bilo ne lahko ne preprosto - s seboj smo imeli na pol pripravljeno kosilo. Kljub temu nam je uspelo vse varno prinesiti na vrh. Organizatorka Helena nam je v mežnariji rezervirala sobo, kjer smo lahko odložili hrano in pozneje obedovali.

Pripravili smo se za sv. mašo. Imeli smo dobro zastopano duhovno vodstvo - p. Silvo, p. Vili in s. Judita. Nekateri so se fotografirali, drugi preoblekli, ena skupinica je imela pevske priprave na sv. mašo. Nato je steklo pristrčno, lepo nedeljsko bogoslužje s petjem. Sodelovali so tudi otroci z ministriranjem ter izrekanjem prošenj in zahval. Odrasli bi se prav tako morali večkrat spomniti, da smo Božji otroci, in ne bi imeli pomislov in zavor pred nebeškim Očetom.

Po sv. maši smo do konca pripravili hrano, in čeprav v nahrbtnikih ni bilo videti veliko, se nas je za mizo nasitilo z raznimi dobrotami vseh trideset pohodnikov. Seveda je imela levji delež skrbi in dela Helena, ki je skuhala divjačinski golaž.

Pozneje smo si še posebej ogledali cerkev, posvečeno sv. Primožu in Felicijanu, z obnovljenimi freskami, ki so velika znamenitost v Sloveniji in na svetu. Svetišče se prvič omenja že v 11. stoletju. Žal v njem ni rednega nedeljskega bogoslužja.

Nazadnje smo naredili še skupinski fotografski posnetek in se vrnilo v dolino. Hoja in druženje sta bila prijetna in sproščena. Tudi ni deževalo, kakor se je to dogajalo vse prejšnje dni. Bil je lep zaključek sezone in počitniški čas bo zato hitreje minil.

Aktualno

HOJA, NAJBOLJ ZDRAVA OBLIKA GIBANJA

Pripravil: Janez Platiše

Hoja je za človeka najnaravnejše in najpreprostejše gibanje. Z njo prebudimo organizem, saj kakor so ugotovili strokovnjaki, pri njej deluje in sodeluje kar 54 večjih in manjših mišic, predvsem mišic spodnjih okončin in medeničnega obroča. S pohodniškimi palicami pa ustrezno aktiviramo tudi mišice zgornjih okončin, ramenskega obroča in trupa. Poleg tega da se s hojo izražamo, si z redno hojo izboljšamo počutje, krepimo voljo, odpravljamo težave s čezmerno težo ter pripomoremo k učinkovitejšemu umskemu in telesnemu delu.

Prostovoljne prispevke lahko nakažete na transakcijski račun Rezidence sv. Jožefa, št. 02014-0253671357, s pripisom: za skupino SRCE (darovi za Duhovno središče, Nova Ljubljanska banka, d. d., podružnica Moste)

S hojo ohranjamo in krepimo zdravje

Začetek osnovne telesne kulture se začne z veliko hojo v naravi. Po gozdu, livadah in gorah. S hojo, posebno s hitrejšo in daljšo, si človek pridobiva osnove za telesno in duhovno krepkost. Brez njih zakrni.

Če to počnemo redno in vztrajno, se organizem prilagodi na nove in povečane zahteve. Delovanje srca postane gospodarnejše, ker ob manjši frekvenci lahko pošlje po žilah več krvi. Ožilje ostaja prožno, v mišičnem tkivu se bolj razveja, tako pa se poveča prekrvitev in oskrba s kisikom. Okrepijo se tudi dihalne mišice, kar izboljšuje dihanje. Prsni koš ostane prožen tudi v drugi polovici življenja. Poleg večje mišične mase in moči ne smemo spregledati ugodnega vpliva hoje na gibljivost sklepov, ker se upočasnijo procesi staranja v sklepni hrustančevini, posredno pa se tako preprečuje artroza.

Pri vsem tem pa ne gre samo za hojo, temveč tudi za globlji stik z naravo: z rastlinami, živalmi, vremenom, z dnevnim in letnim časom. Ker smo umaknjeni od mestnega hrupa, posebno kadar smo v gorah, se velikokrat najdemo v posebnem miselnem svetu. Veliko zreleje dojemamo probleme, s katerimi se ubadamo. Rešitve, ki se nam porajajo, so preproste in učinkovite. Hoja v naravi je tudi najnaravnejša oblika meditacije. Na tak način so pohodniki meditirali že davno pred nami. Ko besede meditacija sploh poznali niso.

Če gremo peš, bomo lahko podrobno spoznali krajevno življenje, tamkajšnjo kulturo, okus in izročilo. Narava nas bo obdarila z gozdnimi sadeži. Poleg njenega utripa se bomo srečali in seznanili z ljudmi – radi se bodo pogovorili z nami, če le znamo poslušati in dojeti njihov odnos do življenja.

Kako hitro naj hodimo

Strokovnjaki in izkušnje potrjujejo, da je hitrost odvisna od starosti, ravni telesne pripravljenosti in drugih dejavnikov. Pri vsem tem pa si je treba najprej odgovoriti, zaradi česa smo sploh šli hodit. Če gremo na sprehod, da bi se duševno spočili ali kaj dobro premislili, bomo verjetno izbrali lagodnejši tempo. Če se odločimo za polurno hojo za zdravje, se bo treba že bolj potruditi. Če pa je to hoja v gore, se bo treba krepko potruditi. Človek naj bi se gibal vsaj toliko časa in tako intenzivno, da bi se spotil. Profesor Drago Ulaga je zapisal, da gre pri hoji »bolečina pri glavi notri, skozi noge pa ven«.

Hoditi začnemo vedno počasi, da se telo ogreje. Držimo se enakomernega tempa, ki ga poskušamo odkriti in vzdrževati tudi znotraj večje skupine. Osnovni tempo hoje in počitek ter trajanje hoje naj določa najšibkejši član skupine. Na vsako uro hoje je priporočljiv petminutni počitek. Za daljše počitke je treba izbrati udobne in varne kraje.

Koristnost in uporaba pohodniških palic

S hojo, posebno v strmino, si krepimo mišice nog, z oporo na palice pa si, kakor je bilo že omenjeno, krepimo mišice rok in ramenskega obroča. Tudi mišice trupa so bolj dejavne. Pri taki hoji, s palicami, se gibljemo kakor četveronožec.

Hoja s pohodniškimi palicami je mnogostranska dejavnost tudi za srce, ožilje in dihala. Pri pravilni uporabi po ravnem, tako so izračunali zdravniki in drugi strokovnjaki, razbremenimo spodnje dele telesa (pri vsakem koraku) za pet do deset kilogramov. Pri hoji navkreber ali navzdol pa je razbremenitev še večja.

Hoja s palicami je tudi, posebno na zahtevnem terenu in pri spustih, varnejša, saj so palice hkrati odlična pomoč pri ohranjanju ravnotežja. Pri vsem tem je treba opozoriti, da se nanje ne smemo popolnoma nasloniti, ker se lahko zlomijo. Pohodniške palice so izdelane iz aluminija, steklenih vlaken ali titana. Najboljše so nastavljive tridelne teleskopske palice, ker jih lahko prilagodimo svoji telesni višini, pa tudi pripravnejše so za nošnjo v nahrbtniku. Razpon nastavitve je zelo pomemben. Za osebo, ki je visoka 172 cm, se priporoča nastavitev palice na dolžino okoli 114 cm za hojo navkreber. Za hojo navzdol pa jih še nekoliko podaljšamo. Uporaba palic je najpriporočljivejša na naravnih terenih in stezah, manj pa na tlakovanih in asfaltiranih cestah.

Sodobno življenje je nezdravo

Iz vsega lahko sklepamo, da je sodobno življenje za gibala ter splošno telesno in duševno počutje zelo nezdravo, ker nas odvrača od gibanja (preveč storilnostno usmerjeno delo, avto, TV, sestanki), zato je hoja v gore in drugam v naravo zanesljivo najboljša oblika gibanja, s katerim ohranjamo in krepimo telesno in duševno zdravje, le preveč kampanjska ne sme biti. Dopolnjevati se mora še z drugimi dejavnostmi.

Koledar prireditev v juliju in avgustu 2007

- [Duhovne vaje v tišini za pedagoge in vse](#) pri Svetem Duhu nad Škofjo Loko od 17. julija zvečer do 22. julija 2007 po kosilu. Naslov: Božja Beseda je živa! Vodijo: p. Viljem Lovše, s. Meta Potočnik in sodelavci. Prijave sprejema: s. Meta Potočnik, meta.potocnik@rkc.si; Sveti Duh 244, 4220 Škofja Loka, tel. 04/515-16-29.
- **Sam, sama z otroki: od 14. do 16. septembra 2007;** Dom duhovnosti, **Benedikt**, Kančevci 38, 9026 Križevci v Prekmurju, tel. 02 554 11 38; gsm: 041 705 042, e-pošta: dom.duhovnosti.kancevci@rkc.si. Dvodnevno srečanje za razvezane in/ali ovdovele starše, ki so zaradi spleta življenjskih okoliščin ostali sami za skrb in vzgojo svojih otrok. Spoznali se bomo, se družili in med seboj podelili izkušnje. Poskrbeli bomo za sprostitev telesa (telovadba, relaksacija) in duha (skupinski in individualni pogovori ter svetovanje). Za otroke bo potekal vzporedni program. Informacije in prijave: dva tedna pred začetkom - v Domu duhovnosti ali pri voditeljici: **mag. Dušica Grgič**, univ. dipl. psih., gsm: 051 244 893.

VABILO

**Na vodeni ogled razstave o svetem pismu z naslovom: Živa beseda.
Po njej nas bo vodil p. Silvo Šinkovec v soboto, 7. julija, ob 17. uri**

Sicer je razstava odprta vsak dan do 31. julija 2007 v cerkvi sv. Jožefa na Poljanah od 10. do 18. ure - kot spremljevalni dogodek k Svetovnemu kongresu biblicistov, ki bo sredi julija v Ljubljani.

PRISRČNO VABLJENI!

Prostovoljne prispevke lahko nakažete na transakcijski račun Rezidence sv. Jožefa, št. 02014-0253671357, s pripisom: za skupino SRCE (darovi za Duhovno središče, Nova Ljubljanska banka, d. d., podružnica Moste)

VABILO

NA POLETNO POPOTOVANJE SKUPINE SRCE PO EVROPSKI PEŠPOTI E7

Pripravila: Marjana Kos

Dragi popotniki skupine Srce! Letos smo za poletno popotovanje pripravili del **evropske pešpoti E7 od naše zahodne meje - Robiča nad Kobaridom do Spodnjih Bohinjskih gora** od četrтка do vključno nedelje, **2. 8. do 5. 8. 2007.**

Najlepše povabilo na to pot so besede iz knjige *Evropska pešpot E7* (Mladinska knjiga, 2006) avtorja in popotnika Daria Corteseja:

"Po uvodnem sprehodu po cestah od Robiča proti Kobaridu (po slikoviti dolini Nadiže) se kar takoj zavihtimo v višave in vstopimo v najčudovitejši hribovski del poti. V pesniške višave k vasi Krn še polezemo po cestah, nato pa nas v imenitnem hribovskem vzdušju osvoji 1124 metrov visoki preval Pretovč. Menda samo zato, da čezenj smuknemo v Tolmin, denimo na okrepčilo, počitek in živahno kulturno-zgodovinsko razširitev poti. Zatem zajamemo sapo in se z 200 metrov nadmorske višine zavihtimo na 1315 metrov visoke hribovske širine planine Razor. Potem samo še letimo, kajti pred nami je tisti del E7, ki ga niti vikati ne moremo, ker smo med hojo tu čez enostavno in samo tiho. Po mulatjerah, starih italijanskih vojaških poteh, se nad in med samotnimi vasmi pod Spodnjimi Bohinjskimi gorami v vsem položnem veličastju sprehodimo skozi medgorje"

Ko bomo hodili in občudovali lepote stvarstva, se bomo tudi z molitvijo, pesmijo in prebiranjem Božje besede spominjali Nanj, ki nas vodi vedno naprej. Njegov dotik, ki ga prejemo tudi prek sopotnikov, v nedotaknjeni naravi lažje začutimo.

1. dan: Robič - Kobarid - Vrsno - planina Kuhinja (približno 4 ure hoje)

Od mejnega prehoda Robič se bomo po dolini Nadiže spustili do Kobarida. Tam si bomo lahko privoščili kosilo ali ogledali Kobariški muzej, ki prikazuje preteklost kraja in soško fronto. Nadaljevali bomo do vasi Vrsno, kjer stoji rojstna hiša Simona Gregorčiča s spominsko zbirko. Nato pa še vzpon do planine Kuhinja, kjer bomo v planinski koči dobili večerjo in prenočišče.

Cena prenočišča: 5 EUR za člane Planinske zveze Slovenije (PZS), 10 EUR za nečlane.

2. dan: planina Kuhinja - vas Krn - Pretovč - Javorca - Zatoľmin - Tolmin (približno 7 ur hoje)

Hodili bomo po planinah Pretovč, Medrje, Laška seč, Črča do zaselka Javorca. Nato se bomo spustili v Tolmin in prespali v zasebnih apartmajih. Še prej pa seveda poiskali hrano.

Cena prenočišča: 15 EUR, možnost zajtrka za 4 EUR.

3. dan: Tolmin - Tolminske Ravne - planina Razor (približno 4 ure hoje)

Iz Tolmina se bomo mimo Tolminskih korit in Dantejeve jame podali skozi vasi Zadlaz in Trni do Tolminskih Raven. Od tam bomo vzeli zalet za vzpon na planino Razor. V planinski koči bomo dobili večerjo in prenočišče.

Cena prenočišča: 7 EUR za člane PZS, 14 EUR za nečlane.

4. dan: planina Razor - Grant nad Rutom (približno 5 ur hoje)

Hodili bomo po mulatjerah, italijanskih vojaških poteh, ki so bile zgrajene sredi prve polovice prejšnjega stoletja zaradi bližine meje s Kraljevino Jugoslavijo po grebenu Spodnjih Bohinjskih gora. Sestopili bomo v prvi vasi, ki jo bomo dosegli - v Grantu nad Rutom.

To je naš načrt. Izročamo ga v Gospodove roke in prosimo za Njegov blagoslov, da ga bomo, kakor doslej, tudi letos izpeljali.

Prostovoljne prispevke lahko nakažete na transakcijski račun Rezidence sv. Jožefa, št. 02014-0253671357, s pripisom: za skupino SRCE (darovi za Duhovno središče, Nova Ljubljanska banka, d. d., podružnica Moste)

Na poti potrebujete pohodno opremo - udobne planinske čevlje, palice, anorak in nekaj oblačil. Vendar ne prav veliko - vsak dekagram v nahrbtniku se pozna. S hrano se bomo oskrbovali tudi na poti. Vsa prenočišča so rezervirana. V njih je na razpolago posteljnina, zato spalna vreča ni nujna. Priporočam, da si priskrbite izkaznico Planinske zveze.

Vrsta prevoza bo organizirana glede na število prijavljenih. Če nas bo vsaj deset, bomo naročili minibus, kar bo najbolj udobno (v tem primeru bi vsak za prevoz plačal 32 EUR). Če nas bo manj, se bomo morali znajti drugače. Dobrodošla je vsakršna možnost prevoza. Redni avtobus v Kobarid pride šele okrog 14. ure, kar je pozno. V vasi Grant smo dogovorjeni z dobrimi ljudmi, ki nas lahko zapeljejo do Podbrda, kjer je železniška postaja ter povezava z Jesenicami in Ljubljano.

Prijavite se Marjani Kos po telefonu št. 031 344-808 ali elektronskem naslovu: Marjanca.Kos@quest.arnes.si. Zaradi organizacije prevoza bo najlažje, če se mi tisti, ki ste odločeni, da greste, prijavite čimprej - 16. julija moram javiti dokončno število prenočitev, zato pričakujem vaše prijave do tega datuma. Lahko se nam pridružite tudi samo na delu poti - v tem primeru najbolje zjutraj, da skupaj krenemo naprej na pot (npr. v Tolminu ali na planini Razor).

Veselim se potepanja v vaši družbi.

Knjige za odrasle
Pripravil: J. P.

Za vas smo prebrali ...

3. PAASILINNA, Arto: Dedu za petami (Mladinska knjiga, 2006)

Vir: <http://www.emka.si>

Pričujoči roman je preprosta, a prisrčna pripoved o radoživem možaku, izdelovalcu usnja in krzna, ki kljub urejenemu družinskemu življenju ne strpi dolgo doma, temveč se odpravi sklepat kupčije po Skandinaviji in še dlje. Ob zadnjem takšnem pobegu pošlje žena za njim njunega vnuka, a ta je bolj dedove krvi: namesto da bi ga pri priči pripeljal domov, se začneta skupaj potepati po Evropi ...

Arto Paasilinna (rojen leta 1942 v arktični severni Finski) je v domovini zelo priljubljen in ga povsod prevajajo. Pri nas smo spoznali že šest njegovih romanov in spomladi leta 2005 je pisec za nekaj dni obiskal Slovenijo. Njegovi junaki so posebnosti, ki izstopajo iz tirnic ustaljenega življenja, zato se zapletajo v spore z okolico, kar povzroči kopico humornih in grotesknih pripetljajev, prežetih z avtorjevim sočutjem do nenavadnih usod.

Iz knjige:

Čar pripovedovanja Arta Paasilinne je v tem, da čudaška dejanja in misli zapiše zelo vestno in natančno, a hkrati neobremenjeno in sproščeno, kakor bi šlo za najnavadnejše prigode. Pisatelj se nezadržno posmehuje zakonitostim, ki vladajo civiliziranemu svetu, birokraciji in uradništvu, zakonskemu življenju in pijančevanju ...Ponovno zabavno delo, ki pa se tu in tam ne boji pokazati svoje blagohotne ostrine. "Beg pomeni željo po spremembi življenja. Posebej, če je prostovoljen, ponuja posamezniku možnost spremembe na bolje. Sam ne bežim, ampak rad potujem in se gibljam v različnih okoljih. Preizkusil sem se že v mnogih poklicih na vseh koncih domovine in v mnogih razmerjih z različnimi ljudmi, vedno v iskanju novega. Nikakor še ne znam uživati na enem mestu." (Arto Paasilinna)

4. HOSSEINI, Khaled: Tek za zmajem (Mladinska knjiga, 2006)

Vir: <http://www.emka.si>

Avtorjev prvenec (2003), napisan v angleščini, in hkrati prvi zahodnim bralcem dostopni roman, v katerem je prikazan Afganistan skozi zavest Afganistanca. Burno in tragično zgodovinsko obdobje od srede 70. let do padca talibanskega režima po 11. septembru 2001 opiše skozi prijateljstvo dveh 12-letnih dečkov, ki je surovo pretrgano, a se po tridesetih letih obnovi ...

Khaled Hosseini se je rodil leta 1965 v Kabulu kot najstarejši od petih otrok v izobraženski družini. Enajstleten je odšel v Pariz, kjer je bil njegov oče diplomatski uslužbenec. Po sovjetski invaziji Afganistana **Prostovoljne prispevke lahko nakažete na transakcijski račun Rezidence sv. Jožefa, št. 02014-0253671357, s pripisom: za skupino SRCE (darovi za Duhovno središče, Nova Ljubljanska banka, d. d., podružnica Moste)**

se družina ni vrnila v domovino, temveč je zaprosila za politični azil v ZDA. Khaled je v Kaliforniji študiral medicino in je od leta 1996 internist.

Iz knjige:

Amir in Hasan sta dečka v Kabulu v sedemdesetih letih prejšnjega stoletja, med katerima vladajo prepadne razlike v statusu in veri, a kljub temu, pokrita z isto odejo tega sveta, skupaj preživljata svojo brezskrbno mladost. Sta zvesta prijatelja, dokler seveda ne pride do dogodka, ki spremeni njuno življenje, njuni poti potisne v stran in vsakemu nameni življenje, za katero je videti, da ne bo nikoli več prekrižalo poti s prijateljevimi. A demoni preteklosti nikoli ne zaspijo in Amir je zdaj že odrasel moški, ki si je izbojeval svoj prostor v Ameriki, kamor afganistansko sonce in črni spomini sijajo le v njegovih temnih sanjah. Zgodba, ki kar kliče po filmski priredbi, je svojega režiserja nedavno dobila v Marcu Fosterju (V iskanju dežele Nije in Bal smrti), film pa naj bi posneli prihodnje leto.

"V tem romanu so zaobsežene vse velike teme življenja in literature: ljubezen, čast, krivda, strah in odrešitev ... Potem ko sem ga prebrala, so se mi lep čas vse druge knjige zdele plehke." (Isabel Allende)

"V Teku za zmajem Khaled Hosseini poda živahno in privlačno zgodbo, ki nas opominja na to, kako dolgo se ljudje bojujemo za zmago nad nasiljem - silo, ki nas ogroža še danes." (New York Times)

Oglasi, obvestila

- Poletni srečanje skupine bosta v ponedeljek, 23. julija in 27. avgusta 2007. Prvo srečanje skupine v prihodnjem šolskem letu bo v ponedeljek, 24. septembra 2007.

VABILO NA ROMANJE

8. septembra 2007 bomo zopet organizirali romanje v eno od Marijinih svetišč - katero, naj zaenkrat ostane še skrivnost. Ker pa je potrebno rezervirati avtobus, vas **Tomaž Rozman** vabi, da ga čim prej pokličete po telefonu (041 647 212) in s tem potrdite udeležbo.

* * *

- **Vsa glasila skupine SRCE so na voljo na spletni strani jezuitov: <http://jezuiti.rkc.si/?q=node/view/40>.** Tudi sicer ste vabljeni, da obiščete to stran, saj so na njej sveži podatki o dogodkih, duhovnih vajah ...
- Vsi bralci glasila SRCE ste nagovorjeni, da ga popestrite in obogatite s svojim prispevkom. Pošljite ga po e-pošti: helena.rescic@kks-kamnik.si, ali na naslov: Helena Reščič, Ljubljanska 21e, 1241 Kamnik.

Prostovoljne prispevke lahko nakažete na transakcijski račun Rezidence sv. Jožefa, št. 02014-0253671357, s pripisom: za skupino SRCE (darovi za Duhovno središče, Nova Ljubljanska banka, d. d., podružnica Moste)